

skiftende arvinger og ægtefællen indkomstskattepligtige af deres andele i boet. De aktiver, som ikke er udlagt ved fristens udløb, og som derfor undergives avancebeskatning i boet, betragtes som anskaffet af arvingerne og ægtefællen i sameje til de værdier, der lægges til grund ved avancebeskatningen i boet. Arvingerne og ægtefællen vil som interessenter kunne foretage skattemæssige afskrivninger eller nedskrivninger på grundlag af anskaffelsessummen. Hvis formuegodet senere sælges, beskattes hver arving og den eventuelle ægtefælle efter de regler, der gælder for interessenter, af den fortjeneste, som konstateres på hans andel af godet. Sluttes samejet med en aftale om, at en eller flere af samejets deltagere skal overtage aktivet, beskattes de sælgende arvinger på samme måde som ved salg til tredjemand.

Ved successionen efter reglerne i forslaget § 33, stk. 1, i afdødes skattemæssige stilling vedrørende et aktiv påføres arving, ægtefælle eller legatar pligt til at svare skat af den fortjeneste, der ville kunne konstateres, hvis boet solgte aktivet. Skattepligten bliver først aktuel, når den succederende senere sælger aktivet, og det er naturligvis en forudsætning for beskatning, at fortjenesten stadig består på salgstidspunktet. Det er under skiftebehandlingen vel som oftest ikke muligt at forudse, om fortjenesten vil kunne fastholdes, bl. a. fordi det alene vil bero på den succederende selv, hvornår aktivet skal sælges, og skattepligten gøres aktuel. Hertil kommer, at det ikke er til at forudsige, hvor stor skatten af en given fortjeneste vil blive for den succederende. Skatten vil blive bestemt af, hvilken indkomst den succederende har på salgstidspunktet. Det ses klart, når fortjenesten skal medregnes til den succederendes almindelige skattepligtige indkomst. Videre må det tages i betragtning, at de skatte-regler, der gælder ved skiftet, muligvis er ændret, når aktivet sælges.

Lige så vanskeligt det er at forudberegne skatten, er det at skønne sikkert over virkningen af, at den succederende er henvist til at fortsætte afdødes skattemæssige afskrivninger og nedskrivninger på aktivet.

Til trods for vanskelighederne ved at forudse de skattemæssige følgevirkninger af successionen bør der dog sikkert ud fra almindelige rimelighedsbetragtninger på en eller anden måde ved selve bodelingen tages hensyn til de skattemæssige byrder, den succederende overtager sammen med aktivet. I lovforslaget sker det på den måde, at der i tilknytning til aktiverne i den endelige boopgørelse optages passivposter til udligning af de succederen-

des eventuelle fremtidige skattetilsvare vedrørende aktiverne, jfr. § 33 A, stk. 1. Passivposterne beregnes af skattemyndigheden på grundlag af de fortjenester, som ville være fremkommet, hvis aktiverne var blevet solgt af boet til de værdier, hvortil de udlægges. Hvis fortjenesten ved salg af et aktiv skal medregnes til den almindelige indkomst, udgør passivposten 30 pct. af fortjenesten. Skal fortjenesten medregnes til den særlige indkomst, udgør passivposten 25 pct. af fortjenesten.

Som formuleringen af § 33 A, stk. 1, viser, er det meningen, at passiveringen skal tages i betragtning ved beregningen af arveafgift. Et forslag om ændring af arveafgiftsloven vil kunne forventes fremsat på et senere tidspunkt i indeværende folketingsamling.

Da passiveringen ikke blot skal have betydning ved arvedelingen, men også ved beregningen af arveafgift, må den foretages, selv om der kun er en enkelt person, som er berettiget i boet.

I forslaget § 33 A, stk. 3, bestemmes det, at successionsgrundlaget, d. v. s. det anskaffelsestidspunkt og den anskaffelsessum, som den succederende arving skal lægges til grund ved foretagelsen af skattemæssige afskrivninger eller nedskrivninger og ved beregningen af fortjeneste eller tab ved senere salg, er afgjort på bindende måde i forbindelse med passiveringen. Det samme gælder spørgsmålet om, hvorvidt aktivet skal anses for erhvervet som led i næringsvej eller i spekulationsøjemed. Passiveringen kan påklages efter reglerne i forslaget § 33 A, stk. 4, af boet og af den arving, som succederer. Klage skal fremsættes inden fire uger efter, at der er modtaget meddelelse om beregningen af passivbeløbet. Klagen behandles efter de almindelige regler om klage over skatteansættelser. Når der bortses fra den nævnte klageadgang, vil hverken den succederende, boet eller medarvingerne m. fl. senere kunne anfægte de omstændigheder, der er lagt til grund for successionen.

4. Skifte af uskiftet bo i længstlevende ægtefælles levende live.

Reglerne om beskatning ved skifte af et uskiftet bo i længstlevende ægtefælles levende live findes i forslaget § 20 B og § 32. Beskatningen foretages med enkelte modifikationer på samme måde som ved skifte i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet.

Skattepligten vedrørende fællesboets indtægter overgår efter forslaget § 20 B, stk. 1, fra længstlevende til boet på det tidspunkt, hvor skifteretten imødekommer begæringen om, at boet tages under skiftebehandling. Formueskattepligten overgår til boet fra begyndelsen af det pågældende indkomstår.